

fart ligesom Bankloven. De to Love er jo saa beslægtede i deres hele Væsen og Natur, at det er rimeligt, at de hører under den samme Minister. Men lad mig med det samme notere, at jeg ligeledes anser det for en Fordel, at en Sparekasse nu faar Lov til at anbringe indtil 10 pCt. af sine Midler i et enkelt Pengeinstitut. Derved vil en mindre Sparekasse paa Landet ofte kunne undgaa at skulle arbejde sammen med flere Pengeinstitutter i den nærmeste By. Det er særlig forud for Terminen eller forud for større Udlaan, at der ellers kan indtræffe Vanskeligheder. Tidligere var der kun fastsat 5 pCt.; det vilde jo i mange Tilfælde ikke være tilstrækkeligt, og det vilde jo medføre større Ulejlighed at skulle gaa til to Institutter i Stedet for til eet.

Derimod er der flere Punkter, med Hensyn til hvilke jeg ikke rigtig ved, hvordan Sparekassemændene vil stille sig. Jeg tror, at de vil blive noget mellemfornøjede ved at se dette Forslag, og det skulde undre mig meget, om vi ikke hører fra dem. Stempelbegunstigelsen f. Eks. har Sparekassemændene altid betragtet som deres Domæne, nu er den jo fælles for Sparekasser og Banker. Saa var der jo Tale om, at Sparekasserne skulde have det tidligere foreslaaede Renteraad som et Slags Surrogat. Det skulde hjælpe dem til, at en Bank ikke ved Lejlighed skulde kunne trække Penge ud af Sparekassen ved at forhøje Renten, men det er jo forsvundet. Det gik ganske vist ogsaa ud af Forslaget sidste Vinter, men jeg tror nok, at Sparekasserne vil komme til at savne det.

Jeg maa give det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) min bestemte Tilslutning til, at § 3, der ligefrem forbyder Hævning af gjorte Indskud uden mod samtidig Afskrivning i Sparekassebogen og forbyder Anvendelse af Checks paa Sparekassebøger, vil virke generende i almindelig Handel og Vandel. En Familie skal f. Eks. ind til Byen for at gøre Indkøb, men har glemmt deres Sparekassebog hjemme, og saa ligger de skønne spildte Kræfter der. Naar der er Lovforbud derimod, kan de ikke faa noget udbetalt. Er det kun Regel eller Vedtægt i Sparekassen, kan de nok komme over det ved at give Kvittering, men et Lovbud kan de ikke forandre. Og Checks gaar jo ogsaa mere og mere ind i Tidens Pengevæsen. Bestemmelsen vil derfor nok føles som et Savn. Skal Checks saa overføres paa en egen Konto, vil det medføre Vanskelighed i Kundens Dispositioner, og det vil ogsaa medføre større Vanskelig-

heder for Pengeinstitutterne, idet de faar en Konto mere at arbejde med.

Bestemmelsen om, at Garanterne skal indbetale et mindre Beløb af Garantisummen, anser jeg for heldig for mange smaa Sparekasser. Det kan støtte dem i forskellige Tilfælde. Men hvad de gamle Millionsparekasser angaar, er dette Spørgsmaal jo omtalt saa udførligt, at jeg ikke skal komme ind paa det. Jeg vil blot sige, at de gamle Millionsparekasser har jo ikke altid forstaaet deres Opgave eller forstaaet deres Tid, og at de heller ikke er i Overensstemmelse med Tidens Krav nu, er ganske vist. Men jeg kunde tænke mig en lempeligere Ordning, f. Eks. den, som blev vedtaget her i Tinget sidste Vinter, eller en, som var i Overensstemmelse med Kommissionens Forslag. Nu skal de paa en Gang skaffe Garanter. Der tales ikke en Gang om, at det skal være vel ansete eller vederhæftige Mænd, eller hvorfra de skal være, eller hvordan de skal vælges, om det skal være ved Selvsupplering. Det vil blive en meget haard Nød for dem at knække, naar de saadan skal til at skabe sig en Garantiforsamling med Valg af Garanter, nu da de er vant til at have det lunt og fredeligt inden Døre.

I § 7, 1ste og 4de Stykke, er der gjort et Par Forandringer, som jeg tror vil virke uheldigt for de smaa Sparekasser. Der siges, at de skal have 10 pCt. af deres Indlaan anbragt i let realisable Papirer, og at de ikke maa have ud over en bestemt Sum i Kautionslaan. Dette vil let medføre, at de har ondt ved at faa de nødvendige Penge til Lønninger og Drift og til Reservefond.

Det er jo rigtigt nok, at man fjerner sig fra et Pengeinstituts naturlige Opgave, naar man anvender for meget til almennyttige Formaal, men ved mange smaa Sparekasser er det dog saaledes, at Arbejdet udføres af Mænd, der er stærkt interesserede i Sparekassens Trivsel, og hvis store Glæde det er, naar Aaret er endt med Overskud, at kunne uddele lidt til smaa Samfund, som trænger til det, f. Eks. Sygeplejeforeninger, Sognebogsamlinger, Husflidsforeninger o. lign. Det vil være kedeligt, hvis de bliver afskaaret derfra. En stor Reservefond er naturligvis en Betyggelse for Sparerne, men den kan ogsaa blive en Fristelse for de Folk, der arbejder i Sparekassen, idet de kan ræsonnere som saa: Har vi en saa stor Reservefond, saa har vi ogsaa Krav paa at faa større Løn. Jeg vil meget anbefale at tage